

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1193

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 504 din 13 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală	2–5	348. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind stabilirea cotei aferente anului 2021 pentru decontarea cheltuielilor aferente consumului de energie electrică necesar funcționării agregatelor sau echipamentelor pentru irigații pentru care se asigură apa pentru irigații în baza contractelor multianuale/sezoniere încheiate cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare	13
Decizia nr. 646 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală	6–9	1.536. — Ordin al ministrului finanțelor pentru aprobarea Normelor metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2021	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.258. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 786/2021 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 pentru Regia Autonomă Tehnologii pentru Energia Nucleară, aflată sub autoritatea Ministerului Energiei	10–12	29. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din aur cu tema <i>200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri</i>	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		30. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2021.....	15
582. — Decizie privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Educației	13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 504**

din 13 iulie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iurie Naduh în Dosarul nr. 16.497/3/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.363D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât excepția a fost ridicată în cursul judecății, or, camera preliminară este faza procesuală în cadrul căreia se pot formula critici cu privire la modul de administrare a probelor în cursul urmăririi penale. În subsidiar, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Consideră că autorul excepției face o paralelă greșită cu Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, deoarece, în timp ce supravegherea tehnică vizează obținerea în mod nemijlocit a probelor, motiv pentru care trebuie să fie efectuată numai de organele judiciare, efectuarea unei constatări tehnico-științifice privește o probă care a fost deja obținută de organele de urmărire penală și care mai trebuie doar să fie supusă interpretării și evaluării din perspectiva fiabilității sale în procesul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 16.497/3/2017, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Iurie Naduh cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală încalcă principiul legalității și dreptul la un proces echitabil. Astfel, arată că sintagma „sau din afara acestora” este lipsită de claritate și previzibilitate, întrucât nu se poate determina cu exactitate care sunt specialiștii din afara organelor judiciare care pot să întocmească rapoarte de

constatare tehnico-științifică, ce constituie mijloace de probă în procesul penal. De asemenea, susține că textul de lege criticat se aplică în defavoarea inculpatului. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016, prin care Curtea Constituțională a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională. Subliniază faptul că „operațiunile de prelucrare a imaginilor puse la dispoziție pentru identificarea persoanelor care, pe raza municipiului București, au acționat asupra unor bancomate în vederea compromiterii și extragerii de sume de bani din interiorul lor reprezintă procedee probatorii care au stat la baza întocmirii rapoartelor de constatare tehnico-științifică și care actualmente reprezintă mijloace de probă”. Consideră că organele care puteau participa la realizarea acestor rapoarte erau doar cele enumerate de dispozițiile art. 55 alin. (1) din Codul de procedură penală și în niciun caz lucrătorii specializați din cadrul Institutului pentru Tehnologii Avansate, aflat în subordinea Serviciului Român de Informații.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, astfel, că aspectele invocate de autorul excepției nu vizează previzibilitatea legii, sub aspectul corelării sau al aptitudinii acesteia de a fi aplicată efectiv și eficient, ci însăși voința legiuitorului de a reglementa activitatea desfășurată de anumiți specialiști — din domenii strict specializate — la solicitarea organelor de urmărire penală, în situația în care acestea au nevoie de o opinie de specialitate pentru înțelegerea probelor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt suficient de clare, predictibile și neechivoce, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. De asemenea, arată că, în materia clarității și previzibilității unui text de lege, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, printr-o jurisprudență constantă, a statuat că, având în vedere principiul generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută, astfel că folosirea unor formule generale este preferată unor liste exhaustive.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, introduse prin prevederile art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(10) *Constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, invocate și în prezenta cauză, fiind însă criticată sintagma „specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare”, în principal, pe motiv că există o suspiciune rezonabilă cu privire la lipsa de imparțialitate a inspectorilor antifraudă din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală detașați în cadrul parchetelor pe posturi de specialiști, în condițiile în care aceștia din urmă efectuează, din dispoziția procurorului, constatări tehnico-științifice care vizează stabilirea prejudiciului suferit de Agenție prin săvârșirea unor infracțiuni economico-financiare, constituind mijloace de probă în procesul penal. Astfel, prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 17 martie 2017, Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 23 februarie 2017, Decizia nr. 437 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 12 noiembrie 2018, Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019, Decizia nr. 112 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 30 mai 2019, Decizia nr. 292 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 28 august 2020, Decizia nr. 461 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 5 octombrie 2020, Decizia nr. 623 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 15 ianuarie 2021, și Decizia nr. 851 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 25 februarie 2021, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală.

14. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că legea procesual penală în vigoare, în varianta inițială, reglementa numai cu privire la dispunerea efectuării expertizei în cadrul procesului penal, instituția constatării tehnico-științifice fiind introdusă ulterior, prin prevederile art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013. În prezent, dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală reglementează atât condițiile dispunerii efectuării expertizei, cât și pe cele cu privire la efectuarea constatării. Potrivit prevederilor art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, efectuarea unei expertize se dispune când pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță

pentru aflarea adevărului în cauză este necesară și opinia unui expert. Spre deosebire de expertiză, constatarea se dispune de către organul de urmărire penală, potrivit dispozițiilor art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți independenți autorizați din țară sau din străinătate, pe când constatarea este efectuată de un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora. În cazul expertizei, spre deosebire de constatare, părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea acesteia să participe un expert recomandat de aceștia. Referitor la constatare, Curtea a observat că dispozițiile art. 181¹ din Codul de procedură penală reglementează obiectul constatării și conținutul raportului de constatare. Astfel, Curtea a reținut că regula este aceea că, atunci când organele judiciare, în cursul urmăririi penale, au nevoie de opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, se dispune efectuarea unei expertize, iar nu a unei constatări. Ca atare, dispunerea efectuării constatării va fi întotdeauna excepția, aceasta putând fi realizată doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală (Decizia nr. 87 din 13 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 19 iunie 2019, paragrafele 17—19, și Decizia nr. 461 din 25 iunie 2020, mai sus citată, paragraful 12).

15. Curtea a statuat că procedeul probatoriu numit „constatare” presupune examinarea unor situații de fapt, mijloace de probă sau persoane de către specialiști, medici legiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul organului de urmărire penală ori în cadrul altor organe, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Așadar, ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente care constituie probe în procesul penal înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală. Efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. Aceasta se efectuează asupra persoanei, materialului și datelor puse la dispoziție sau indicate de către organul de urmărire penală. Potrivit prevederilor art. 181¹ din Codul de procedură penală, obiectul constatării, întrebările la care trebuie să răspundă specialistul și termenul în care urmează să fie efectuată lucrarea sunt stabilite de organul de urmărire penală prin ordonanță, iar rezultatul activității desfășurate de specialist se consemnează într-un raport de constatare, care cuprinde descrierea operațiilor efectuate de specialist, a metodelor, a programelor și a echipamentelor utilizate, precum și concluziile constatării (Decizia nr. 461 din 25 iunie 2020, precitată, paragrafele 13 și 14).

16. De asemenea, Curtea a reținut că raportul de constatare este, potrivit prevederilor art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care dispozițiile art. 5 alin. (2) din același cod prevăd că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. La rândul său, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate,

oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul verifică, evaluează și coroborează probele și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, probele neavând valoare prestabilită. Așadar, constatările tehnico-științifice efectuate de către specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate atât în cadrul procedurii de cameră preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în faza de judecată, conform prevederilor procesual penale referitoare la administrarea probelor (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, precitată, paragrafele 22 și 26, și Decizia nr. 851 din 26 noiembrie 2020, precitată, paragraful 28).

17. Totodată, Curtea a constatat că — deși, după introducerea în Codul de procedură penală a instituției constatării, legiuitorul a reglementat în dispozițiile art. 172 alin. (12) din cod obligația dispunerii efectuării unei expertize atunci când concluziile raportului de constatare erau contestate — această normă a fost modificată prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Astfel, în prezent, nu mai subsistă obligația organului judiciar de a dispune efectuarea unei expertize când concluziile raportului de constatare sunt contestate, ci dispunerea efectuării expertizei rămâne la aprecierea organului judiciar (Decizia nr. 851 din 26 noiembrie 2020, mai sus citată, paragraful 30).

18. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 729 din 21 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 16 februarie 2018, Decizia nr. 262 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 11 iulie 2018, și Decizia nr. 531 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 29 noiembrie 2019, Curtea a observat că dispozițiile art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală nu refuză dreptul suspectului/inculpatului sau al oricărei alte persoane interesate de a contesta concluziile raportului de constatare, ci conferă organului judiciar competența de a aprecia asupra utilității efectuării unei expertize. De asemenea, Curtea a constatat că se poate dispune efectuarea unei expertize și atunci când, deși raportul de constatare nu este contestat, față de complexitatea cauzei, organul judiciar apreciază că este necesară întocmirea unui raport de expertiză. Curtea a reținut că organul de urmărire penală sau instanța de judecată nu are obligația de a adopta concluziile raportului de constatare sau de expertiză, iar valoarea probantă a acestora nu este prestabilită de Codul de procedură penală, ele fiind supuse, potrivit dispozițiilor art. 103 alin. (1) din acest act normativ, liberei aprecieri a organelor judiciare, în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Așadar, toate probele, inclusiv cele tehnico-științifice, trebuie raportate la ansamblul probator.

19. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea a constatat că sintagma „specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare” din cuprinsul dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală vizează persoane cu o înaltă calificare în varii domenii de competență, și anume specialiști în domeniul prelucrării și valorificării informațiilor, economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, care sunt

încadrați, în condițiile legii, în structura organelor judiciare în vederea clarificării unor aspecte tehnice sau de specialitate în activitatea de urmărire penală (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, precitată, paragrafele 24—26, și Decizia nr. 461 din 25 iunie 2020, precitată, paragraful 18). Totodată, Curtea a constatat că desfășurarea activității acestor specialiști sub directa conducere și supraveghere și sub controlul nemijlocit al procurorilor nu echivalează cu lipsa de obiectivitate sau de imparțialitate a specialiștilor respectivi. Mai mult, soluția legislativă este firească, de vreme ce procurorul supraveghează întreaga urmărire penală (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, precitată, paragraful 21, și Decizia nr. 851 din 26 noiembrie 2020, precitată, paragraful 36).

20. Pentru toate aceste considerente, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica autorului excepției potrivit căreia sintagma „sau din afara acestora” din cuprinsul dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală este lipsită de claritate și previzibilitate, pe motiv că legiuitorul nu precizează, în mod concret, care sunt specialiștii din afara organelor judiciare care pot să întocmească rapoarte de constatare tehnico-științifică, ce constituie mijloace de probă în procesul penal, fiind astfel încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

21. Într-adevăr, potrivit dispozițiilor art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, rapoartele de constatare sunt mijloace prin care se obține o probă care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal. Norma de procedură criticată nu permite însă o enumerare exhaustivă a tuturor specialiștilor din afara organelor judiciare care pot să întocmească rapoarte de constatare tehnico-științifică, interpretarea textului de lege revenind organelor judiciare. Principiul legalității, consacrat de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, impune legiuitorului să legisfeze prin texte suficient de clare și precise pentru a fi aplicate, în scopul asigurării posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale, fără a pretinde însă recurgerea la liste exhaustive, întrucât tehnica de reglementare vizează, în principal, categorii și formule generale. Astfel, apreciem că textul de lege criticat nu încalcă cerințele de claritate și previzibilitate a legii impuse de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală având o formulare clară și previzibilă, care nu aduce nicio atingere dreptului inculpatului la un proces echitabil, drept consacrat de prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

22. Sub acest aspect, prin Hotărârea din 2 iunie 2005, pronunțată în Cauza *Cottin împotriva Belgiei*, paragraful 29, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, unul dintre elementele procedurii echitabile este caracterul contradictoriu al acesteia, astfel că fiecare parte trebuie să aibă, în principiu, posibilitatea nu doar de a prezenta elementele necesare apărării sale și succesului pretențiilor sale, ci și de a lua cunoștință și de a discuta toate dovezile sau observațiile prezentate judecătorului în scopul de a influența decizia instanței (Hotărârea din 18 martie 1997, pronunțată în Cauza *Mantovanelli împotriva Franței*, paragraful 33, Hotărârea din 20 februarie 1996, pronunțată în Cauza *Lobo Machado împotriva Portugaliei*, paragraful 31, Hotărârea din 20 februarie 1996, pronunțată în Cauza *Vermeulen împotriva Belgiei*,

paragraful 33, și Hotărârea din 18 februarie 1997, pronunțată în Cauza *Nideröst-Huber împotriva Elveției*, paragraful 24). Tot prin Hotărârea din 2 iunie 2005, pronunțată în Cauza *Cottin împotriva Belgiei*, paragraful 30, Curtea de la Strasbourg a subliniat că este de competența instanțelor naționale să evalueze dovezile pe care le-au obținut și relevanța celor pe care părțile doresc să le prezinte, de vreme ce Convenția nu reglementează regimul probelor ca atare. Sarcina Curții Europene a Drepturilor Omului este aceea de a stabili dacă procedura în ansamblu, inclusiv modul în care au fost obținute probele, a respectat caracterul echitabil impus de prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție (Hotărârea din 12 iulie 1988, pronunțată în Cauza *Schenk împotriva Elveției*, paragraful 46). Ca atare, Curtea de la Strasbourg a afirmat că principiul contradictorialității — ca și celelalte garanții procedurale prevăzute de dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenție — are ca scop derularea procedurii în fața unei instanțe, esențial fiind faptul ca părțile să poată participa într-o manieră adecvată la respectiva procedură în fața instanței (Hotărârea din 19 iulie 1995, pronunțată în Cauza *Kerojärvi împotriva Finlandei*, paragraful 42).

23. Or, revenind la sintagma „sau din afara acestora” din cuprinsul dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, remarcăm că, în faza de urmărire penală, suspectul/înculpatul are, printre altele, dreptul de a consulta dosarul, dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii, precum și dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei. De asemenea, în cursul procedurii de cameră preliminară, inculpatul poate formula cereri și excepții cu privire la verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, iar în faza de judecată, poate propune probe, caz în care trebuie să arate faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află aceste mijloace, respectiv în ceea ce privește martorii și experții, identitatea și adresa acestora. Inculpatul poate cere administrarea de probe noi și în cursul cercetării judecătorești, urmând ca, după audierea inculpatului, a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, să se procedeze la administrarea probelor încuviințate [art. 374 alin. (9) și art. 376 alin. (3) din Codul de procedură penală]. Potrivit prevederilor art. 100 alin. (2) din

Codul de procedură penală, în cursul judecății, instanța administrează probe la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților și, în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale, având în vedere că, după evaluarea tuturor probelor, condamnarea se poate dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă [art. 103 alin. (2) fraza a doua din Codul de procedură penală]. Așadar, pe lângă faptul că, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului/înculpatului, principiul liberei aprecieri a probelor — consacrat de prevederile art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală — nu este unul absolut, fiind limitat de existența unor mijloace compensatorii care să asigure existența unui echilibru suficient între acuzare și apărare. Așa fiind, lăsarea de către legiuitor la aprecierea organelor judiciare a necesității efectuării unei constatări de către un specialist din afara organelor judiciare reprezintă o aplicare a rolului activ pe care acestea îl au în scopul aflării adevărului în cadrul procesului penal, astfel cum acest scop este reglementat de prevederile art. 5 din Codul de procedură penală, iar nu o manieră de a încălca, prin sintagma criticată, cerințele cu privire la calitatea legii și dreptul la un proces echitabil.

24. Prin urmare, sintagma „sau din afara acestora” din cuprinsul dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală nu aduce atingere prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât partea interesată beneficiază de garanțiile dreptului la un proces echitabil, eventualele dificultăți cauzate apărării în condițiile în care organele judiciare dispun efectuarea unei constatări fiind suficient contrabalansate de procedurile urmate de autoritățile judiciare, astfel că inculpatul poate susține în fața judecătorului de cameră preliminară și a instanței de judecată toate apărările necesare în condiții de contradictorialitate cu acuzarea. În procesul deliberării, judecătorul/instanța verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii vizați de textul de lege criticat, astfel că informațiile conținute în respectivele rapoarte de constatare nu pot crea, în mod concret, riscul unui abuz de procedură.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iurie Naduh în Dosarul nr. 16.497/3/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 646

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Valer Turcu și Daniela Turcu în Dosarul nr. 18.556/117/2012/a15 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.804D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorii au comunicat la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 116 din 10 martie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 133 din 6 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 18.556/117/2012/a15, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului.** Autorii excepției de neconstituționalitate au fost condamnați, în primă instanță, pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, șantaj și spălare de bani.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia precizează că motivele de neconstituționalitate vizează

răspunderea subiectului activ al infracțiunii predicat pentru infracțiunea de spălare a banilor în modalitatea schimbării sau transferului de bunuri în scopul sustragerii de la urmărire, judecată ori executarea pedepsei. Susțin că art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 23 alin. (12) din Constituție permit interpretarea normelor de drept, însă interpretarea trebuie să fie una strictă, cerință impusă de principiul legalității în componenta sa *lex stricta*. Arată că art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 incriminează schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei. Rețin că, în esență, infracțiunea de spălare a banilor transpune în legislația internă prevederile Directivei 91/308/CEE, care stabilesc că spălarea banilor reprezintă, printre altele, activitatea de „convertire sau transfer de bunuri despre care cel care le efectuează știe că provin dintr-o activitate cu caracter infracțional sau dintr-o participare la o astfel de activitate, în scopul de a disimula sau de a masca originea ilicită a numitelor bunuri sau de a ajuta orice persoană implicată în această activitate să scape de consecințele juridice ale actelor sale”. Susțin că din modul de redactare a prevederilor directivei nu reiese obligația statelor de a incrimina infracțiunea de spălare a banilor atunci când fapta este comisă de subiectul activ al infracțiunii predicat în scopul sustragerii de la răspunderea penală.

6. Rețin că singurul instrument internațional care aduce în discuție o atare obligație este Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, ratificată de România prin Legea nr. 420/2006. Aceasta prevede, în art. 9 paragraful 1 lit. a), că fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi caracterul de infracțiune, conform dreptului său intern, atunci când sunt comise cu intenție, acțiunilor de transformare sau transfer al bunurilor, cunoscând că acestea constituie produse, în scopul de a disimula sau a ascunde originea ilicită a acestor bunuri ori de a ajuta orice persoană implicată în comiterea infracțiunii predicat să se sustragă de la consecințele juridice ale faptelor sale. Susțin că, interpretând gramatical norma, nu reiese cu certitudine că este impusă statelor obligația de a incrimina spălarea banilor atunci când fapta este comisă în scopul sustragerii de la răspunderea penală de către subiectul activ al infracțiunii predicat, întrucât textul vorbește despre „scopul de a ajuta orice persoană implicată (...)”, ceea ce pare a exclude

autofavorizarea. Consideră că argumentul esențial al Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea susținerii soluției concursului de infracțiuni între cea predicat și spălarea banilor este tocmai Convenția de la Varșovia. Or, Convenția impune obligația incriminării faptelor de spălare a banilor doar în raport cu anumite infracțiuni, rămânând la latitudinea statelor incriminarea faptei în raport cu orice altă infracțiune, fiind chiar discutabil dacă aceasta impune incriminarea faptei săvârșite în scopul sustragerii de la răspunderea penală atunci când este comisă de subiectul activ al infracțiunii predicat.

7. Autorii excepției susțin că din interpretarea gramaticală a textului reiese că fapta nu ar putea fi săvârșită în scopul sustragerii de la urmărire, judecată ori executarea pedepsei de către subiectul activ al infracțiunii predicat, întrucât legiuitorul folosește sintagma „*în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea*”. Arată că, deși interpretarea în defavoarea inculpatului este interzisă de principiul legalității incriminării, tocmai acest lucru s-a întâmplat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, întrucât redactarea textului de lege nu permite o atare interpretare, sfera sa de incidență fiind extinsă în defavoarea inculpatului. Totodată, când fapta este comisă în scopul special al ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei, dacă aceasta este săvârșită chiar de subiectul activ al infracțiunii predicat, ne aflăm în situația unei autofavorizări, care în sistemul nostru de drept nu este sancționată. În consecință, autorii excepției susțin că, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a încălcat prevederile art. 126 alin. (3) din Constituție, întrucât a depășit limitele interpretării. În consecință, susțin că au fost încălcate dispozițiile art. 61 alin. (1) și, implicit, ale art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât a fost extinsă sfera de incidență a art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 cu privire la o situație nereglementată, în defavoarea inculpatului.

8. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** apreciază că dispozițiile criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în raport cu prevederile constituționale invocate, sunt constituționale. Reține că din conținutul formulării acțiunii de comitere a infracțiunii reiese faptul că teza a doua a normei de la art. 29 alin. (1) lit. a) din lege este posibil a fi comisă doar de un subiect activ străin infracțiunii predicat, aspect care rezultă din însăși modalitatea de redactare a textului legal, care se referă la ajutorul dat persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile, așadar ajutorul dat persoanei care a săvârșit infracțiunea predicat. Observă că aceeași interpretare este dată și prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind reținut faptul că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi orice persoană, inclusiv autorul infracțiunii din care provin bunurile, cu unele excepții care exclud posibilitatea ca autorul infracțiunii din care provin bunurile să fie și autor al infracțiunii de spălare a banilor. Astfel, se arată că infracțiunea de la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, în modalitatea faptică de săvârșire prin schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din

săvârșirea de infracțiuni, în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei, nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile, deoarece acesta nu se poate autofavoriza. Așa încât, reținând că cele criticate de autori prin cererea de sesizare a Curții Constituționale se rezumă doar la textul normei de incriminare, în modalitatea din teza a doua a lit. a) a alin. (1) al art. 29 din Legea nr. 656/2002, și având în vedere considerentele desprinse din Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018, apreciază că norma criticată este conformă dispozițiilor art. 20 și art. 23 alin. (12) din Constituție, textul îndeplinind condițiile de coerență și claritate logică.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, care au următorul cuprins: „*Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, [...] în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; [...].*”

13. Ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din

vigoare. Având în vedere că autorii prezentei excepții de neconstituționalitate au fost trimiși în judecată, printre altele, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor în forma prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, precum și soluția pronunțată prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, Curtea urmează a examina constituționalitatea dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului.

14. Anterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 au făcut obiectul Deciziei nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 25 august 2016. Prin decizia anterior menționată, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că: (i) acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea, sunt modalități alternative ale elementului material al infracțiunii unice de spălare a banilor, (ii) subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, (iii) infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune autonomă, nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile. Așa fiind, la data sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, prevederile art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 erau aplicabile în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016.

15. Prin notele scrise, autorii excepției de neconstituționalitate au criticat dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de instanța supremă.

16. Având în vedere cele menționate anterior, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

17. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile criticate, în interpretarea instanței supreme, sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 23 alin. (12) potrivit cărora nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, ale art. 61 alin. (1) potrivit cărora Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării și ale art. 126 alin. (3) care stabilesc că Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, cât și dispozițiilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, au mai făcut obiectul unor critici similare, Curtea Constituțională pronunțând în acest sens deciziile nr. 116 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 29 iunie 2020, și nr. 545 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 10 februarie 2020, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

19. În considerentele deciziilor precitate, Curtea a reamintit că, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct. 2 din dispozitiv), sunt neconstituționale. S-a reținut, totodată, că, în soluția pronunțată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, atunci când a stabilit că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, nu a distins între modalitățile normative alternative ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și, respectiv, c) din Legea nr. 656/2002. Însă instanța de contencios constituțional, în cuprinsul Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, a făcut o distincție referitoare la varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, arătând că, în ipoteza săvârșirii faptelor de spălare a banilor și a infracțiunii din care aceștia provin de către același subiect activ, organele judiciare sunt chemate să aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă infracțiunea de spălare a banilor este suficient de bine individualizată față de infracțiunea predicată și dacă se impune reținerea unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni unice.

20. Prin Decizia nr. 116 din 10 martie 2020, paragraful 23, și prin Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragrafele 26—32, analizând dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că varianta normativă prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în fapte de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; varianta normativă reglementată la alin. (1) lit. b) constă în ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; iar varianta infracțională prevăzută la alin. (1) lit. c) din aceeași lege constă în dobândirea, depunerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Curtea a stabilit că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a

acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri rezultate din săvârșirea de infracțiuni, în timp ce modalitatea normativă prevăzută la art. 29 lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, este neconstituțională în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii.

21. Cu referire la prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, Curtea a constatat, astfel cum s-a reținut atât în Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și în Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 21, că acestea reglementează o modalitate faptică de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, modalitate ce nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile, deoarece acesta nu se poate autofavoriza. Prin urmare, modalitatea normativă prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, prin felul în care este reglementată, exclude, *de plano*, incriminarea „autospălării”, motiv pentru care nu încalcă principiul *ne bis in idem*.

22. De asemenea, prin aceleași decizii, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt clare, precise și previzibile sub aspectul acțiunilor care constituie elementul material al infracțiunii de spălare a banilor, potrivit acestora elementul material al infracțiunii menționate constând în schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

23. În același sens, prin Decizia nr. 215 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 3 iunie 2016, paragraful 20, Curtea a constatat că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002 stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valer Turcu și Daniela Turcu în Dosarul nr. 18.556/117/2012/a15 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) teza a doua din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

24. În ceea ce privește potențialul paralelism între infracțiunea de tănuire, prevăzută la art. 270 din Codul penal, și cea de spălare a banilor, reglementată la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, Curtea a reținut că împrejurarea că infracțiunea criticată ar fi ușor confundată cu cea de tănuire nu conferă caracter neconstituțional primeia, deoarece interpretarea și aplicarea în concret a normelor legale reprezintă atributul exclusiv al instanțelor de judecată, cu atât mai mult cu cât diferența esențială dintre spălarea de bani și tănuire este că, la dobândirea unui bun în cazul infracțiunii de spălare a banilor, fondurile provin din operațiuni ilicite, ce au ca scop ascunderea banilor negri, pe când în cazul tănuirii dobândirea bunurilor se face numai cu bani albi. De asemenea, prin Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019, paragraful 32, Curtea a constatat că infracțiunea de tănuire, fiind inclusă în titlul IV al părții speciale a Codului penal — *Infracțiuni contra înfăptuirii justiției*, reprezintă o incriminare cu caracter general, prin raportare la aceasta, dispozițiile legale criticate constituind norme juridice speciale de incriminare a unor infracțiuni cu un obiect juridic bine determinat, acela al protecției valorilor sociale din domeniul circulației legale a banilor și al prevenirii și combaterii finanțării terorismului. Așa fiind, încadrarea faptelor, potrivit art. 270 din Codul penal sau conform art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, va fi făcută de instanțele judecătorești, în fiecare caz în parte, în funcție de specificul lor, aceasta reprezentând o chestiune de interpretare și aplicare a legii, ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului
nr. 786/2021 privind aprobarea bugetului de venituri
și cheltuieli pe anul 2021 pentru Regia Autonomă
Tehnologii pentru Energia Nucleară,
aflată sub autoritatea Ministerului Energiei**

Având în vedere prevederile art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2021 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2021,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 786/2021 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 pentru Regia Autonomă Tehnologii pentru Energia Nucleară, aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 23 iulie 2021, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul energiei,
Dan-Dragoș Drăgan,
secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

MINISTERUL ENERGIEI

Regia Autonomă Tehnologii pentru Energia Nucleară

Adresa: Mioveni, Str. Câmpului nr. 1

Cod unic de înregistrare: 32306920

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2021**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare 2021 - mii lei-
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	116.760
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	116.620
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	94.416
	2	Venituri financiare	5	140
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	6	116.566
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	7	116.344
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	21.518
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	7.383
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	10	82.842
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	11	76.477
	C1	ch. cu salariile	12	66.326
	C2	bonusuri	13	10.151
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	121
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.111
	C5	Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	5.133
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	4.601
	2	Cheltuieli financiare	19	222
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	20	194
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	194
	1	Rezerve legale	27	10
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	184
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare 2021 - mii lei-
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	95
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	95
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	89
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	995
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	995
	a)	cheltuieli materiale	41	2
	b)	cheltuieli cu salariile	42	780
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	95
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	2
	e)	alte cheltuieli	45	116
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	31.198
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	31.148
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	796
	2	Nr.mediu de salariați total	51	775
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	7.867
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	7.639
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	150
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	29
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	57	998
	9	Plăți restante	58	0
	10	Creanțe restante	59	0

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ioana Lazăr a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Educației**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul educației prin Adresa nr. 16.226/CM din 8 decembrie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.123 din 8 decembrie 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 52.500/2021, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 28 decembrie 2021, doamna Ioana Lazăr, șef serviciu, Serviciul elaborare și avizare acte normative — Direcția reglementare — Direcția generală reglementare și armonizare legislativă din cadrul Agenției

Naționale pentru Achiziții Publice, exercită cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Educației, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 16 decembrie 2021.
Nr. 582.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind stabilirea cotei aferente anului 2021 pentru decontarea cheltuielilor aferente consumului de energie electrică necesar funcționării agregatelor sau echipamentelor pentru irigații pentru care se asigură apa pentru irigații în baza contractelor multianuale/sezoniere încheiate cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar nr. 294.177/2021, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din anexa nr. 3 la Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.872/2005, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru anul 2021 se stabilește cota de 49,99%, reprezentând 16.777,00 mii lei, pentru decontarea cheltuielilor aferente consumului de energie electrică necesar funcționării agregatelor sau echipamentelor pentru irigații pentru care se asigură

apa pentru irigații în baza contractelor multianuale/sezoniere încheiate cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu

București, 15 decembrie 2021.
Nr. 348.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN
pentru aprobarea Normelor metodologice
privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2021

În baza prevederilor art. 19 lit. d) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 80 alin. (2) și ale art. 84 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 39 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2021, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 15 decembrie 2021.

Nr. 1.536.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1193 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din aur cu tema 200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 20 decembrie 2021, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din aur cu tema *200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri*.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Metal/valoare nominală	Aur/100 lei
Titlu	900‰
Formă	rotundă
Diametru	21 mm
Greutate	6,452 g
Cant	zimțat
Calitate	proof

Aversul monedei redă clădirea Teatrului Național din Iași, la începutul secolului al XX-lea, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, anul de emisiune „2021”, stema României și valoarea nominală „100 LEI”.

Reversul monedei prezintă portretul, numele și semnătura lui Vasile Alecsandri și anii între care a trăit acesta „1821” și „1890”.

Art. 3. — Monedele din aur, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din aur cu tema *200 de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a acestor monede din aur se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Constanța, Dolj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 10 decembrie 2021.
Nr. 29.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2021**

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărâște:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2021, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,12% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 13 decembrie 2021.
Nr. 30.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

